

Brian Hansen plejer at være hjemme hos sin mor, Bente Elise Hansen, hver anden weekend og i alle ferier, så savnet under coronakrisen er stort.

CORONAVIRUS

Mor: Tak til alle socialpædagoger derude

Bente Elise Hansen tør slet ikke tænke på, hvordan det ville være, hvis ikke hende søn Brian var i gode socialpædagogiske hænder under coronakrisen

AF LEA HOLTZE / FOTO: PRIVAT

27. APRIL 2020

– Det betyder alt.

Så enkelt kan det siges, når man spørger Bente Elise Hansen, hvad det betyder for hende at vide, at hendes 40-årige søn, der har Downs syndrom, er i gode socialpædagogiske hænder gennem hele coronakrisen. Sønnen Brian Hansen bor på døgntilbuddet Syrenvænget i Nysted for borgere med nedsat psykisk funktionsevne.

– Måske er jeg en hønemor, men det betyder virkelig meget, at personalet gør sådan et stort stykke arbejde, når vi ikke kan se vores børn. Jeg er jo vant til at have ham hjemme hver anden weekend og i alle ferier, så det er svært at undvære ham i den her periode, siger hun.

Normalt har Brian Hansen en struktureret hverdag og er dagligt tilknyttet et socialt værksted. Men værkstedet er lige nu lukket for at undgå smittespredning. Ud over Downs syndrom er Brian udfordret af epilepsi og har i den grad brug for faste rammer for at trives.

– Det gør jo sådan en periode ekstra svær for ham. Men socialpædagogerne vil virkelig de her mennesker. Og min fornemmelse er, at de har sat alt andet til side for at komme bedst muligt igennem perioden, siger Bente Elise Hansen.

Læs også:

[Fælles kampagne: Vi er de stærkeste](#)

[Alt er nyt for mig](#)

Fødselsdagssang og FaceTime-opkald

Bente Elise Hansen modtager jævnligt billeder af, hvad hendes søn laver. Han elsker bl.a. at synge og spille orgel. Så da dronningen for nyligt havde fødselsdag, blev flaget hejst og orglet rullet ind i fælleslokalet, så Brian Hansen kunne spille for, fortæller Bente Elise Hansen.

– Det er fantastisk, at de får det arrangeret, må jeg sige.

Selvom savnet er stort, kan Brian heldigvis selv ringe sin mor op på FaceTime og vækker hende næsten hver morgen med en morgenhilsen.

– Han spørger, hvornår vi kan ses. Men de må have været gode til at forklare ham, hvad der foregår, for når jeg siger, at så længe der er den virus, kan vi ikke ses, siger han: 'Nåh, nej.' I virkeligheden er det nok sværest for os som forældre, for jeg kan mærke, at han har det godt, og det er i høj grad personalets fortjeneste, siger hun.